

Ale miejmy nadzieję, że pozostałe państwa będą podejmować działania, które szybko zakończą tę okrutną wojnę, zanim rozprzestrzeni się na cały świat.

Na zakończenie chciałbym jeszcze raz podkreślić, że dla nas – potomków ofiar, które w wyniku tortur zostali zamordowani w więzieniu karno – śledczym zorganizowanym przez gestapo w Pomiechówku to wiele znaczy, że nauczyciele uświadamiają swoich uczniów o straszliwych wydarzeniach, które rozgrywały się tak

blisko ich rodzinnych domów. Jestem dumny z Was – nauczycieli i uczniów, że tak chętnie chcecie zagłębiać się w historii Polski, że zorganizowaliście na terenie Fort III w Pomiechówku wystawę własnych prac, aby upamiętnić pamięć o ofiarach tego miejsca. Dziękuję Wam, za to, że w tym miejscu ludobójstwa złożyliście kwiaty i zapaliliście znicze ku chwale ich pamięci. Dzięki takiej patriotycznej postawie pamięć o tym miejscu, o ludziach, którzy tu przebywali, byli torturowani i zostali zamordowani nigdy nie umrze. Dziękuję.

– W wyniku prac ekshumacyjnych przeprowadzonych w latach 2018-2020 na terenie Fortu III w Pomiechówku odnaleziono 146 kompletnych szkieletów, fragmenty szkieletów ponad 130 osób oraz setki pojedynczych kości. Szczątki złożono na tymczasowym cmentarzu na lewym placu broni, podczas trzech uroczystości pogrzebowych z udziałem ważnych osobistości, w tym przedstawicieli władz państwowych i IPN. Na zdjęciu widać cmentarz tymczasowy na lewym placu broni z mogiłami nieznanymi ofiar, z polską flagą w tle.

Erdogan Alper
SZKOŁA PODSTAWOWA NR 231
IM. GEN. MARIUSZA ZARUSKIEGO

Nic tak nie jednoczy jak wspólna przeszłość. Fort III – Pomiechówek pokazuje, że to co wydarzyło się za jego murami jest sprawą wszystkich Polaków, niezależnie od opcji politycznej, jaką reprezentują czy religii, jaką wyznają.

Chociaż Fort III – Pomiechówek nigdy nie posiadał statusu „KL” – obozu koncentracyjnego, działał w nim okropne rzeczy. Od marca do czerwca 1941 roku był to obóz przesiedleńczy, do którego trafili Polacy i Żydzi z powiatu płońskiego. W nocy z 5 na 6 marca 1941 roku ludzie wyrwani ze swoich domów, zostali zebrani na placu wokół kościoła, a rano przewiezieni do Fortu III w Pomiechówku.

Wysiedleńcy byli przetrzymywani w podziemnych koszarach, bez dostępu do wody i bez wystarczającej ilości jedzenia. Udało im się przeżyć dzięki rodzinom i sąsiadom, którzy organizowali transporty żywności dla fortu. Złe warunki higieniczne sprawiły, że w krótkim czasie wśród więźniów zaczęła szerzyć się wszawica i inne choroby.

Część wysiedleńców – młodzi i silni mężczyźni trafiła na przymusowe roboty do Prus Wschodnich, część przewieziono do obozu w Działdowie, a potem wrócili do Pomiechówka, ale nie mieli już prawa powrócić do swoich domów, które zostały zajęte przez Niemców. Czas spędzony w forcie był piekłem dla wysiedleńców, ale jeszcze okrutniej byli traktowani Żydzi oraz członkowie ruchu oporu, którzy trafili tam w lipcu i sierpniu tego samego roku. Przez cały czas tuszowano działalność w forcie: ciała ofiar palono lub wrzucano do dołów po kilka lub kilkanaście i zakopywano, niszczone dokument,

likwidowano świadków. O tych wszystkich wydarzeniach wiemy dziś dzięki relacjom byłych więźniów i świadków – tym ustnym lub spisanim i ukrytym i zachowanym dokumentom. Gdyby nie grupa pasjonatów, wiele z tych informacji nigdy nie ujrzałoby światła dziennego.

Przykład Fortu III w Pomiechówku pokazuje jak ważna jest prawda historyczna czyli prawda o tym, co rzeczywiście się wydarzyło, prawda o ludziach i faktach, ukazanie obiektywnej rzeczywistości.

Zarówno w przeszłości jak i współcześnie dochodzi do deformowania prawdy, wprowadzania dezinformacji. Przykładów takich działań nie trzeba szukać daleko, wystarczy spojrzeć na wojnę informacyjną prowadzoną przez Rosjan.

Musimy być świadomi tego, jak ważne jest dążenie do prawdy i odkrywanie PRAWDZIWEJ historii, gdyż to ona czyni nas tymi, którymi jesteśmy. „Ojczyzna to ziemia i groby. Narody tracąc pamięć, tracą życie” – te słowa marszałka Focha wypisano na tablicy przy wejściu na stary zakopiański cmentarz na Pęskowym Brzyzku. Nie pozwólmy odebrać sobie pamięci. Dążmy do poznania swojej historii. Nie bójmy się jej odkrywać, bo dzięki znajomości przeszłości, możemy świadomie budować naszą przyszłość.

